

## Kočka z Dovre

Norskou lidovou pohádku přeložil: Vojtěch Hrubý, 2005

Žil jednou jeden muž nahoře ve Finnmarce, který chytil velkého ledního medvěda. Šel s ním ke králi Dánska. A tak se stalo, že o Vánocích přišel do Dovrefjellu. Vešel do chalupy, kde bydlel jeden muž jménem Halvor. Poprosil ho, zda by si mohl pronajmout pokoj v jeho domě pro sebe a svého medvěda.

„Ach, Bůh nás ochraňuj,“ řekl muž v chalupě, „nemůžeme teď nikomu pronajmout pokoj, protože každé Vánoce je tu tak plno trollů, že se sami musíme vystěhovat a nemáme střechu nad hlavou.“

„Ale to mi přece můžeš pronajmout dům,“ řekl muž, „můj medvěd si lehne pod pec a já si dobře ustelu v komoře.“

Tak dlouho prosil, až dostal svolení. Lidé se vystěhovali a vše bylo připraveno pro trolly včetně prostřeného stolu se smetanovou kaší, nakládanou sušenou rybou, slaninou a vším, co je dobré, tak jako na každé správné hostině.

Přesně tak přišli trollové. Někteří byli velcí, někteří malí, s dlouhým ocasem i bez něj, někteří měli dlouhé nosy. A jedli, pili a všechno ochutnali.

Ale tu spatřil jeden malý troll ledního medvěda, co ležel pod pecí, a vzal kus slaniny, napíchl jej na vidličku a nechal usmažit a strčil pod nos medvědovi, až se spálil. Křikl: „Kočko, dáš si slaninku?“ Medvěd vyskočil, zabručel a všechny, malé i velké, v mžiku vyhnal ven.

Rok po té byl na Štědrý večer Halvor v lese a připravoval se na svátek, protože očekával znovu trolly.

Když sekal dříví, uslyšel, jak se lesem ozývá: „Halvore, Halvore!“

„Ano,“ řekl Halvor.

„Ty, máš ještě tu velkou kočku?“

„Ano, leží doma pod pecí,“ řekl Halvor, „má teď sedm koťat, a ta jsou rozlobená jako ona.“

„Tak to už k tobě nikdy nepřijdeme,“ křikl troll a zmizel v lese. A od té doby už nikdy trollové nehodovali o Vánocích u Halvora v Dovre.